

قَالُوا أَضْغَاتٌ أَحْلَامٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

44 İleri gelenler:

“- Bunlar karmakarışık düşler. Biz böyle karmakarışık düşlerin yorumunu bilmiyoruz” dediler.

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾

45 Zindandan kurtulmuş olan genç, bir müddet sonra Yûsuf'u hatırlayarak:

“- Ben size o rüyanın tâbirini haber veririm. Yeter ki benim zindana girmeme müsaade edin” dedi.

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ
وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَّعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

46 “- Ey Yûsuf, ey doğruluk sembolü! Yedi arık ineğin yediği, yedi semiz inek ve yedi yeşil başakla yedi kuru başak konusunda bize yorumunu söyle. Ümit ederim ki, insanlara isabetli yorumlarla dönerim. Umulur ki, onlar da doğruyu öğrenirler” dedi.

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا

مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾

47 Yûsuf:

“- Yedi sene eskisi gibi ekin ekeceksiniz. Biçtiğiniz ekinleri başağında bırakınız. Ancak yiyeceğiniz kadarının tanelerini alınız” dedi.

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا

مِمَّا تُخْصِنُونَ ﴿٤٨﴾

48 “- Sonra bunun arkasından yedi kurak sene gelecek, kıtlık yılı olacak. Saklayacağınız bir miktar tohumluk hariç, önceki biriktirdiklerinizi yiyip bitireceksiniz” dedi.

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾

49 “- Sonra, bu yılların arkasından yağışlı seneler gelecek. Halk o yıllarda sıkıntıdan kurtulacak, hayvanları sağacaklar, meyva suları sıkacaklar, yağlı bitkilerden yağ çıkaracaklar” dedi.

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْئَلْهُ

مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾

★ 50 Kral:

“- Yûsuf'u bana getirin” dedi. Kralın habercisi yanına gelince Yûsuf

“- Efendine geri dön, ona, ellerini kesen kadınların zoru ne imiş, bir sor. Benim Rabbim onların sinsice hazırladıkları kötülük tuzaklarını çok iyi bilir” dedi.

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا

عَلَيْهِ مِنْ سَوْءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ النَّ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ

عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾

51 Kral, kadınlara:

“- Yakınlık gösterip Yûsuf'a sahip olmayı arzuladığınızda sizi buna iten sebep ne idi? Onda size karşı bir meyil mi gördünüz?” dedi. Kadınlar:

“- Hâşâ, Allah için, biz onun aleyhine olacak bir kötülüğünü bilmiyoruz” dediler. Devletlü vezirin karısı ise:

“- Şimdi hak ve hakikat olduğu gibi ortaya çıktı. Ben yakınlık gösterip hile yaparak ona sahip olmaya kalkıştım. O kesinlikle doğru söyleyenlerdendi” dedi.

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

52 Dürüstlüğü sabit olduktan sonra Yûsuf:

“- Bunu sormam, Devletlü vezirin yokluğunda, ona hıyanet etmediğimi, Allah'ın hainlerin sinsi planlarını

başarıya ulaştırmayacağını onun

bilmesi içindi” dedi.